

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722201508
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722201508.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu Stredoslovenská energetika, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 8591/4B, 010 47 Žilina, IČO: 51 865 467, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovanému Futbalový klub MFK Detva, so sídlom M. R. Štefánika 913/57, 962 12 Detva, IČO: 42 394 554, zast. JUDr. Ján Krnáč, advokát, so sídlom Nám. SNP 70/36, 960 01 Zvolen, IČO: 37 894 692 o zaplatenie 5 957,02 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17Cb/7/2022-207 zo dňa 15. novembra 2022 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17Cb/7/2022-207 zo dňa 15. novembra 2022 v druhej a tretej výrokovej vete potvrdzuje.
- II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete zastavil konanie v časti poplatkov za upomienku vo výške 44,40 Eur a to:

- vo výške 3,60 Eur, vyčíslené v upomienke zo dňa 16. 1. 2018, spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 17. 1. 2018 do zaplatenia,
 - vo výške 3,60 Eur, vyčíslené v upomienke zo dňa 29. 1. 2018, spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne od 30. 1. 2018 do zaplatenia,
 - vo výške 3,60 Eur, vyčíslené v upomienke zo dňa 6. 2. 2018, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 7. 2. 2018 do zaplatenia,
 - vo výške 10,- Eur, vyčíslené v upomienke zo dňa 1. 3. 2018, spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne od 2. 3. 2018 do zaplatenia,
 - vo výške 10,- Eur, vyčíslené v upomienke zo dňa 5. 3. 2018, spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne od 6. 3. 2018 do zaplatenia,
 - vo výške 3,60 Eur, vyčíslené v upomienke zo dňa 21. 3. 2018, spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne od 22. 3. 2018 do zaplatenia,
 - vo výške 10,- Eur, vyčíslené v upomienke zo dňa 9. 4. 2018, spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne od 10. 4. 2018 do zaplatenia
- a v časti vyčísleného úroku z omeškania spolu vo výške 2 203,52 Eur.

2. V druhej výrokovej vete žalobu zamietol a v tretej výrokovej vete priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou doručенou okresnému súdu dňa 13.04.2022 domáhal zaplata sumy 5.957,02 Eur s prísl. Svoj nárok odôvodnil tým, že s účinnosťou od 01.02.2019 došlo k vkladu časti podniku spoločnosti Stredoslovenská energetika holding, a.s. (do 31.12.2018 pod obchodným menom Stredoslovenská energetika, a.s.) do spoločnosti Stredoslovenská energetika obchod, a.s. (od 01. 01.2019 pod obchodným menom Stredoslovenská energetika, a.s.). Z tohto dôvodu sa vlastníctvom žalobcu stala aj pohľadávka uplatnená žalobou voči žalovanému. Podľa žalobcu žalovaný bol právnická osoba, ktorá na základe oznámenia mesta Detva zo dňa 11.01.2022 bola v rozhodnom období odberateľom elektriny na adrese M. R. Štefánika 57, 962 12 Detva s číslom odberného miesta 1212416. Žalobca poskytol plnenia odberateľovi na základe zmluvy o dodávke a distribúcii elektriny zo dňa 17.06.2011 a po zániku odberateľa nedošlo k odhláseniu odberu elektriny a preto žalobca naďalej poskytoval dodávky elektriny na odberné miesto, za čo odberateľovi vyúčtoval cenu za poskytované služby v zmysle obchodných podmienok a platného cenníka za dodávky elektriny. Pretože nedošlo k odhláseniu odberu elektriny ani k prepisu odberného miesta na nového odberateľa, t.j. žalovaného bezodkladne po zániku odberateľa, žalobca aj naďalej na odberné miesto dodával elektrinu a vystavoval pôvodnému odberateľovi faktúry za dodávku elektriny, a to faktúry: VS 5550145448 na sumu 3,60 Eur so splatnosťou 16.01.2018, VS 1212416208 na sumu 1 817,76 Eur so splatnosťou 23.01.2018, VS 5500166818 na sumu 3,60 Eur so splatnosťou 29.01.2018, VS 5550148704 na sumu 3,60 Eur so splatnosťou 06.02.2018, VS 1212416209 na sumu 2 104,85 Eur so splatnosťou 19.02.2018, VS 1300031822 na sumu 74,40 Eur so splatnosťou 23.02.2018, VS 1300031822 na sumu 63,60 Eur so splatnosťou 01.03.2018, VS 5570150839 na sumu 10,- Eur so splatnosťou 01.03.2018, VS 5520154512 na sumu 10,- Eur so splatnosťou 05.03.2018, VS 5530158187 na sumu 3,60 Eur so splatnosťou 21.03.2018, VS 1212416211 na sumu 1 852,01 Eur so splatnosťou 22.03.2018, VS 5510162129 na sumu 10,- Eur so splatnosťou 09.04.2018. Celková dlžná suma vyúčtovaná týmito faktúrami predstavovala 5.957,02 Eur. Podľa žalobcu vzhľadom na to, že po zániku pôvodného odberateľa nedošlo k odhláseniu odberu elektriny ani k zmene odberateľa, elektrina bola na odberné miesto ďalej dodávaná, ďalej bola odoberaná, čím došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný v odpore proti vydanému platobnému rozkazu namietal nedoručenie uvedených faktúr, ktoré neeviduje v účtovníctve a vzniesol námietku premlčania.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa k odporu vyjadril tak, že pôvodný odberateľ Mestský futbalový klub Mesta Detva zanikol dňa 09.02.2015 (ďalej aj „pôvodný odberateľ“, resp. „predchodca žalovaného“), pričom žalobca aj ďalej dodával na dané odberné miesto elektrinu, keďže nedošlo k zmene odberateľa. Mesto Detva ako vlastníč nehnuteľnosti, na ktorej sa nachádzalo odberné miesto, na žiadosť žalobcu oznámilo, že nájomcom predmetnej nehnuteľnosti v období dodávok elektriny podľa faktúr, ktoré sú predmetom konania bol žalovaný - Futbalový klub MFK Detva (ďalej aj „nástupca pôvodného odberateľa“) na základe nájomnej zmluvy uzavretej s Mestom Detva. Vo vzťahu k uplatnenej námietke premlčacia poukazoval na začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá je dvojročná a pre ktorú je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V danom prípade sa žalobca dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil na základe listu Mestského úradu Detva zo dňa 11.01.2022. Pretože žaloba bola podaná dňa 13.04.2022, nárok nemôže byť v zmysle plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty premlčaný. Pre plynutie objektívnej trojročnej alebo desaťročnej lehoty je rozhodujúci okamih získania bezdôvodného obohatenia a v predmetnom prípade došlo k bezdôvodnému obohateniu počas fakturačných období, ktoré uplynuli dňa 27.02.2018. Podľa žalobcu na strane žalovaného sa jednalo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, keď žalovaný musel a mal vedieť, že za odobratú energiu musí zaplatiť. Podľa žalobcu, preto nie je možné považovať nárok za premlčaný v rámci 10-ročnej objektívnej premlčacej lehoty.

6. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný vo svojom podaní zo dňa 11.10.2022 namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Poukazoval aj na to, že žalovaný ako právnická osoba pôsobí vo forme občianskeho združenia registrovaného Ministerstvom vnútra SR od vzniku ku dňa 05.09.2003. Občianske združenie s názvom Mestský futbalový klub Detva, IČO: 30 227 518, ktoré bolo registrované Ministerstvom vnútra, vzniklo dňa 31.10.1990 a zaniklo dňa 09.02.2015 zlúčením s občianskym združením s názvom Futbalový klub MFK Detva, IČO: 42 394 554, t.j. so žalovaným. Zmluva o dodávke a distribúcii elektriny zo 17.06.2011 na odberné miesto č. 1212416 bola uzatvorená

s pôvodným združením, ktoré sa v roku 2015 zlúčilo so žalovaným. K nehnuteľnostiam s odberným miestom č. 1212416 bola uzavretá dňa 30.12.2015 s účinnosťou od 01.01.2016 medzi Mestom Detva ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom nájomná zmluva. Žalovaný poukazoval na to, že k uvedenému odbernému miestu č. 1212416 došlo zo strany dodávateľa elektriny v rokoch 2015, 2016 a 2017 opakovane k odpojeniu odberateľa a následne k jeho novému pripojeniu. Žalovaný ako odberateľ žiadosťou už na prelome januára a februára 2018 požiadal o ukončenie zmluvy o dodávke elektriny z dôvodu zmeny odberateľa a súčasne v rovnakom období Mesto Detva žalobcovi zaslalo podpísanú zmluvu o združenej dodávke elektriny. Podľa žalovaného preto tieto skutočnosti vyvracajú tvrdenia žalobcu o absencii vedomosti o totožnosti odberateľa v rozhodnom období, ako aj o povahe prípadnej pohľadávky a tvrdenia týkajúce sa časových súvislostí o nadobudnutí vedomosti o odberateľovi elektriny v rozhodnej dobe. Podľa žalovaného je uplatnená námietka premlčania z uvedených dôvodov opodstatnená. Poukázal na to, že žalobca definoval svoj nárok voči žalovanému ako obchodnoprávny vzťah a až po podaní odporu vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania začal tvrdiť o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a uplatnení premlčania podľa úpravy § 107 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“). S takýmto posúdením žalovaný nesúhlasil a tvrdil, že bez ohľadu na právne posúdenie uplatneného nároku, t.j. bez ohľadu na to, či by sa jednalo o zaplatenie ceny za dodanie elektriny podľa zmluvy uzatvorenej v zmysle ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka (ďalej „ObZ“) alebo či by sa jednalo o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v rámci obchodnoprávneho vzťahu bez zmluvného podkladu alebo o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa Občianskeho zákonníka, je nárok žalobcu premlčaný tak v režime Občianskeho zákonníka, ako aj Obchodného zákonníka.

7. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca podaním zo dňa 09.10. 2022 zoberal svoju žalobu späť v časti paušálnej náhrady nákladov za upomienku vo výške 44,40 Eur a s vyčíslenými úrokmi z omeškania, ktoré podanie doplnil ďalším podaním doručeným okresnému súdu dňa 02.11.2022 a doplnil späťvzatie v rozsahu tak, ako je uvedené v bode 1. odôvodnenia tohto rozhodnutia.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 15.11.2022 zotrval na žalobe po čiastočnom späťvzátí a poukazoval na ukončenie Zmluvy o združovanej dodávke na základe žiadosti žalovaného z dôvodu zmeny odberateľa od 28.02. 2018.

9. Okresný súd poukázal v napadnutom rozhodnutí aj na vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 15.11.2022, v ktorom zotrval na námietke aktívnej legitimácie žalobcu, ako aj na premlčaní uplatneného nároku. Bez ohľadu na to, či by bol posúdený nárok ako bezdôvodné obohatenie alebo zmluvný vzťah, v oboch prípadoch by bol nárok podľa žalovaného premlčaný. Podľa žalovaného sa jedná o nárok na zaplatenie ceny za dodávku elektrickej energie za obdobie december 2017, január a február 2018, pričom pôvodná zmluva na dodávku elektriny bola uzatvorená s pôvodným združením dňa 17.06.2011, ktoré sa v roku 2015 zlúčilo so žalovaným. V priebehu rokov 2015, 2016 a 2017 došlo opakovane k odpojeniu žalovaného ako odberateľa a následne k jeho pripojeniu, až následne v roku 2018 Mesto Detva ako prenajímateľ vypovedal nájomnú zmluvu so žalovaným ako nájomcom, na čo nadväzovalo aj ukončenie dodávky elektriny. Ukončenie zmluvy o dodávke elektriny jednak žiadal samotný žalovaný a z predložených dokladov od samotného žalobcu, konkrétne zo žiadosti o ukončení zmluvy datovanej žalovaným dňa 01.02.2018, vyplýva, že je v nej uvedený ako pôvodný odberateľ, avšak je tam uvedený aj podpis aktuálneho odberateľa, t.j. žalovaného, ktorý žiadal o ukončenie zmluvy. Je tam uvedené označenie žalovaného s uvedením jeho IČO. Žalobca mal teda k dispozícii aj výpoveď zo zmluvy o nájme a teda už v tom období, dňa 01.02.2018 musel mať vedomosť o tom, kto je odberateľom na odbernom mieste. Neobstojí teda podľa žalovaného argumentácia žalobcu, že sa mal dozvedieť o údajnom odberateľovi až v apríli 2022. Žalobca mal k dispozícii aj výpis z uznesenia Mestského zastupiteľstva Mesta Detva zo dňa 17.10.2017, ktorým bola schválená výpoveď zmluvy o nájme nájomcovi, a to žalovanému, kde takisto bol označený jeho názvom aj identifikačným číslom. Aj tento dôkaz vyvracia tvrdenie žalobcu, že o totožnosti odberateľa sa dozvedel až v apríli 2022. Žiadosť o ukončenie zmluvy o združenej dodávke elektriny zo strany žalovaného zo dňa 01.02.2018 bola žalobcovi doručená 08.02. 2018 a Mesto Detva ako prenajímateľ a vlastník tohto odberného miesta uzatvoril so žalobcom Zmluvu o združenej dodávke elektriny podpísanej Mestom Detva dňa 01.02.2018 a žalobcom 28.02.2018. Podľa žalovaného sa jedná v danom prípade o obchodnoprávny vzťah a potom 4 ročná premlčacia lehota by sa mala aplikovať aj na zmluvné plnenie ako aj na bezdôvodného obohatenie. V prípade, ak by sa vzťah neposúdil ako obchodnoprávny s aplikáciou Občianskeho zákonníka, nastúpila by 2 ročná subjektívna a 3 ročná objektívna lehota, pričom žalovaný namieta tvrdenia žalobcu o 10 ročnej premlčacej lehote na základe úmyselného bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného.

10. Po vykonanom dokazovaní mal okresný súd preukázané, že právny predchodca žalobcu Stredoslovenská energetika, a.s. uzavrela s právnym predchodcom žalovaného MFK Detva Zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny dňa 17.06.2011. Okresný súd mal z vykonaného dokazovania preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu, keď mal preukázané, že s účinnosťou od 01.01.2019 došlo ku vkladu časti podniku Stredoslovenská energetika holding, a.s. (do 31.12.2018 pod obchodným menom Stredoslovenská energetika, a.s.) do spoločnosti Stredoslovenská energetika obchod, a.s. (od 01.01.2019 pod obchodným menom Stredoslovenská energetika, a.s.). Vlastníctvom žalobcu sa tak stala aj pohľadávka uplatnená žalobcom voči žalovanému. Svoj záver odôvodnil tým, že nepeňažný vklad pôvodnej spoločnosti Stredoslovenská energetika, a.s. do obchodnej spoločnosti Stredoslovenská energetika obchod, a.s. tvorili zmluvy k objednávke, ktoré tvoria prílohu č. 3 vyhlásenia o prijatí záväzku na nepeňažný vklad o vložení nepeňažného vkladu do základného imania, ktorá príloha č. 3 všeobecne hovorí o zmluvách o združenej dodávke elektriny a o zmluvách o dodávke elektriny. Podľa okresného súdu je potom zrejmé, že nepeňažným vkladom boli všetky zmluvy, ktoré boli dovtedy uzatvorené o združenej dodávke elektriny alebo o dodávke elektriny. Na základe uvedeného okresný súd konštatoval, že predmetom nepeňažného vkladu sa stala aj pohľadávka vzniknutá na základe zmluvy uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaného - MFK Detva zo dňa 17.06.2011. Na uvedenú námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu preto okresný súd neprihliadol.

11. Okresný súd ďalej posudzoval aj námietku premlčania uplatneného nároku. Vychádzal zo zisteného skutkového stavu, že právny predchodca žalobcu uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného Zmluvu o dodávke elektriny dňa 17.06.2011, pričom predmetom konania bol nárok na zaplatenie ceny za dodávku elektrickej energie v období december 2017, január 2018 a február 2018. Okresný súd konštatoval, že pôvodné občianske združenie s názvom Mestský futbalový klub Detva, IČO: 30 227 518, registrované Ministerstvom vnútra SR, vzniklo 31.10.1990 a zaniklo dňa 09.02.2015 zlúčením s občianskym združením s názvom Futbalový klub MFK Detva, IČO: 42 394 554 (súčasný žalovaný). Tieto skutočnosti vyplývajú z pripojených listinných dôkazov z Ministerstva vnútra SR. K nehnuteľnostiam s odberným miestom č. 1212416 uzatvorilo dňa 30.12.2015 s účinnosťou 01.01.2016 Mesto Detva ako prenajímateľ so žalovaným ako nájomcom nájomnú zmluvu. Vo vzťahu k odbernému miestu č. 1212416 došlo zo strany dodávateľa elektriny v rokoch 2015, 2016, 2017 opakovane k odpojeniu odberateľa a k následnému pripojeniu odberateľa, čo tiež vyplýva z pripojených listinných dôkazov. Žalovaný ako odberateľ žiadosťou o ukončenie Zmluvy o združenej dodávke elektriny z dôvodu zmeny odberateľa zo dňa 01.02.2018 požiadal o ukončenie Zmluvy o združenej dodávke elektriny. Následne bola uzatvorená Zmluva o združenej dodávke elektriny medzi právnym predchodcom žalobcu a Mestom Detva na zhodné odberné miesto s viazanosťou od 28.02.2018. Podľa okresného súdu je preto nepochybné, že na základe pôvodne uzatvorenej Zmluvy o dodávke, distribúcii elektriny zo dňa 17.06.2011 bola elektrická energia na toto odberné miesto dodávaná až do 28.02.2018. Od 28.02.2018 bol zmluvným partnerom už Mesto Detva. Okresný súd dospel k záveru, že v tomto prípade sa jedná o obchodnoprávny vzťah, keďže pôvodná zmluva bola uzatvorená podľa ustanovení § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka s tým, že v záverečných ustanoveniach sa uvádza, že ostatné vzťahy, ktoré nie sú zmluvne upravené sa riadia zákonom (o energetike) a všeobecnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Okresný súd preto na tento právny vzťah aplikoval ustanovenie Obchodného zákonníka a v danom prípade plynula premlčacia lehota v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka, ktorá je 4 ročná. Poukázal na to, že splatnosť prvej žalovanej faktúry VS: 1212416208 v sume 1 817,76 Eur bola dňa 23.01.2018, druhej žalovanej faktúry VS: 1212416209 v sume 2 104,85 Eur bola dňa 19.02.2018 a splatnosť tretej žalovanej faktúry VS: 1212416211 v sume 1 852,01 Eur bola dňa 22.03.2018, pričom sa jednalo o faktúry za dodávku elektrickej energie. Okresný súd poukázal aj na to, že po čiastočnom späťvzatí sa žalobca sa domáhal aj zaplatenia ďalších faktúr, ktoré boli splatné v sume 74,40 Eur dňa 23.02.2018 a 63,60 Eur dňa 01.03.2018. Najneskôr splatnou bola faktúra č. 1212416211, ktorá sa stala splatnou dňa 22.03.2018 a štvorročná premlčacia lehota pri nej začala plynúť dňa 23.03.2018 a uplynula dňa 22.03.2022. Žaloba na tunajšom súde bola podaná dňa 13.04.2022, teda po uplynutí 4 ročnej všeobecnej premlčacej lehote a okresný súd z dôvodu premlčania nároku žalobcu žalobu zamietol.

12. Podľa zásady úspechu v zmysle § 255 ods. 1 priznal náhradu trov konania žalovanému ako strane úspešnej v spore.

13. Proti uvedenému rozhodnutiu v časti druhej výrokovej vety podal včas odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP.

14. V ňom poukázal na to, že na daný prípad bolo potrebné aplikovať v súvislosti s právom na vydanie bezdôvodného obohatenia a jeho premlčanie ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uviedol, že pôvodný odberateľ Mestský futbalový klub Mesta Detva, IČO: 302 27 518 zanikol dňa 09.02.2015 a žalobca naďalej na vyššie uvedené odberné miesto vykonával dodávky elektriny, keďže nedošlo k zmene na strane odberateľa. Nie je objektívne možné, aby dodávateľ sa dozvedel o každej zmene alebo zániku subjektu zmluvného vzťahu a preto je potrebné, aby odberateľ doručil žiadosť o zmenu odberateľa. K takejto žiadosti o zmenu odberateľa nedošlo a elektrina bola na danom zmluvnom odbernom mieste aj naďalej dodávaná žalovanému. Na základe výzvy žalobcu adresovanej Mestu Detva ako vlastníčkovi, v ktorom sa nachádza odberné miesto, obdržal žalobca informáciu, že v inkriminovanom fakturačnom období bol nájomcom predmetnej nehnuteľnosti žalovaný na základe nájomnej zmluvy uzavretej s Mestom Detva. Vzhľadom na dodávky elektrickej energie a jej odber vznikol žalobcovi nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto získal dodávky bez právneho dôvodu. Užívateľom nehnuteľnosti bol žalovaný. Po zániku pôvodného odberateľa bola elektrina na odbernom mieste odoberaná a teda tieto dodávky elektriny je možné považovať za majetkový prospech, ktorý bol získaný žalovaným bez toho, aby uzavrel so žalobcom ako dodávateľom zmluvu, t.j. bez právneho dôvodu. V danom prípade sa mali na premlčanie aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, keďže bezdôvodné obohatenie nemá priamy súvis s predchádzajúcim obchodným vzťahom s iným odberateľom a nemôže ísť o obchodnoprávny záväzok, ale o občianskoprávny záväzok spočívajúci v nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. S odkazom na ust. § 107 ods. 1 a 2 OZ poukázal žalobca v odvolaní na to, že k bezdôvodnému obohateniu došlo počas fakturačných období od 11.12.2017 do 27.02.2018. Podľa žalobcu došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu, keď žalovaný musel a mal vedieť, že za odobratú elektrinu musí riadne zaplatiť. Nárok preto nie je možné považovať za premlčaný z hľadiska 10 ročnej objektívnej premlčacej lehoty, keď návrh bol podaný dňa 13.04.2022. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je podľa žalobcu rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne aj došlo.

15. Žalobca ďalej poukazoval na začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá je 2 ročná a pre ktorú je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu došlo a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Vyžaduje sa pritom skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť o tom, že na úkor oprávneného bol získaný majetkový prospech a kto ho získal. V danom prípade sa žalobca dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil až na základe listu Mestského úradu Detva zo dňa 11.01.2022. Keďže žaloba bola podaná dňa 13.04.2022, nárok nie je možné považovať ani z hľadiska plynutia 2 ročnej subjektívnej lehoty za premlčaný. Odkázal v tejto súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo/2758/2006, ako aj sp. zn. 21Cdo/3433/2008. Žalobca uviedol, že informáciou o novom nájomcovi priestorov, a to žalovaným nedisponoval, neevidoval novú zmluvu o združenej dodávke so žalovaným. O tejto informácii sa dozvedel až na základe listu Mesta Detva zo dňa 11.01.2022 a preto pohľadávka podľa žalobcu premlčaná nie je. Podľa žalobcu medzi ním a žalovaným neexistoval obchodnoprávny vzťah a podstatné je aj to, že Obchodný zákonník neobsahuje ucelenú úpravu bezdôvodného obohatenia a preto sa má aplikovať Občiansky zákonník na inštitút premlčania bezdôvodného obohatenia. Odkázal v tejto súvislosti na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 31Cdo/4781/2009, 25Cdo/2250/2000, 29Odo/55/2001, 25Cdo/2251/1999, 32Cdo/2251/1999. Podľa žalobcu preto bola v predmetnom prípade zachovaná podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ ako subjektívna premlčacia lehota 2 roky, tak aj objektívna premlčacia 10 ročná lehota.

16. V odvolaní ďalej poukázal na to, že súd prvej inštancie pri posudzovaní námietky premlčania neaplikoval zák. č. 62/2020 Z.z., podľa ktorého v zmysle § 1 písm. a) neplynula premlčacia lehota od 27.03.2020 do 30.04.2020 v rozsahu 35 dní a v zmysle zákona č. 9/2021 Z.z. neplynula podľa § 8 písm. a) premlčacia lehota ani v období od 19.01.2021 do 28.02.2021, spolu 41 dní. Vzhľadom na splatnosť uplatnených faktúr dňa 19.02.2018, 23.02.2018, 01.03.2018 a 22.03.2018 po pripočítaní vyššie uvedených 76 dní, kedy premlčacia lehota neplynula, sa posúva splatnosť týchto faktúr na deň 06.05.2022, 10.05.2022, 16.05.2022 a 06.06.2022 a preto nároky vo výške 2.104,85 Eur, 74,40 Eur, 63,60 Eur a 1.852,01 Eur podľa faktúr VS: 1212416209, 1300031822, 1300031822 a 1212416211 nie sú premlčané. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že

žalobe vyhovie, resp. aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie a zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 12.01.2023 a navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Uviedol, že skutkovým základom žalobcom uplatneného nároku boli jeho tvrdenia o dodaní elektrickej energie žalovanému za obdobie december 2017 až február 2018 bez zmluvného základu a bez zaplatenia. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu v odvolaní, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným má povahu bezdôvodného obohatenia, na ktorý sa majú aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka na otázku premlčania a ani s tým, že prejednávany vzťah nemá súvis s predchádzajúcim obchodným vzťahom s iným odberateľom a teda nemôže ísť o obchodnozaväzkový vzťah. Nesúhlasil ani s tvrdením o začiatku plynutia 2 ročnej subjektívnej premlčacej lehoty odo dňa oznámenia Mesta Detva zo dňa 11.01.2022 ani s aplikáciou 10 ročnej subjektívnej premlčacej lehoty.

18. Zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenie, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v rokoch 2015 až 2017 došlo opakovane k odpojeniu odberateľa elektriny na danom odbernom mieste a následnému pripojeniu, pričom v októbri 2017 Mesto Detva ako vlastník a prenajímateľ odberného miesta ukončil nájomný vzťah so žalovaným výpoveďou, žalovaný požiadal žalobcu o ukončenie dodávky elektrickej energie žiadosťou zo dňa 01.02.2018 a Mesto Detva ako vlastník následne uzavrelo so žalobcom Zmluvu o združenej dodávke energie, ktorú žalobca podpísal dňa 28.02.2018. Podľa žalovaného preto žalobca už v uvedenom časovom období mal vedomosť o totožnosti subjektu skutočne odoberajúceho elektrickú energiu. Zopakoval, že žalovaný ako právnická osoba vo forme občianskeho združenia vznikol dňa 05.09.2003 a nevykonáva ani nevykonával podnikateľskú činnosť. Občianske združenie s názvom Mestský futbalový klub Detva, IČO: 32 27 518, uvedené ako odberateľ elektriny na odbernom mieste č. 1212416 v Zmluve o dodávke a distribúcii elektriny uzavretej s právnym predchodcom žalobcu zo dňa 17.06.2011, vzniklo dňa 31.10.1990 a zaniklo dňa 09.02.2015 zlúčením so žalovaným. K nehnuteľnostiam s odberným miestom č. 1212416 Mesto Detva uzavrelo nájomnú zmluvu so žalovaným dňa 30.12.2015 s účinnosťou od 01.01.2016.

19. Žalovaný nesúhlasil s aplikáciou Občianskeho zákonníka na premlčanie bezdôvodného obohatenia z obchodnoprávných vzťahov. Poukázal na to, že osobitnú úpravu premlčania obsahuje Obchodný zákonník a osobitnú úpravu Občiansky zákonník. Odkázal v tejto súvislosti na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 214/04 z 13.12.2005, sp. zn. II. ÚS 92/06 z 22.03.2007, sp. zn. IV. ÚS 70/2018 zo dňa 20.06.2018, ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/86/2005 zo dňa 06.10.2005. Podľa žalovaného tvrdenie žalobcu o potrebe aplikácie § 107 ods. 2 OZ, t.j. o 10 ročnej objektívnej premlčacej lehote z dôvodu úmyselného bezdôvodného obohatenia nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, keď žalobca neprodukoval žiaden relevantný dôkaz.

20. Žalovaný namietal aj predĺženie premlčacích lehôt z dôvodu aplikácie zák. č. 62/2020 Z.z. v znení zák. č. 9/2021 Z.z. Poukázal na to, že zmyslom vyššie uvedenej právnej úpravy bolo zabezpečiť, aby v čase od 27.03.2020 do 30.04.2020 a od 19.01.2021 do 28.02.2021 neplynuli premlčacie lehoty, čo malo prispieť k tomu, že zákonodarcu upravil neplynutie len tých premlčacích lehôt, ktoré by uplynuli vo vyššie uvedenom období a nešlo teda o zákonnú úpravu neplynutia všetkých premlčacích lehôt, ako to uviedol žalobca. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/16/2022 zo dňa 07.07.2022 a sp. zn. 17CoCsp/8/2022 zo dňa 24.08.2022. Pokiaľ žalobca uviedol ako odvolací dôvod porušenia jeho práva na spravodlivý proces, žalovaný namietal, že tento odvolací dôvod žalobca žiadnym spôsobom nevymedzil. Na základe uvedeného žalovaný navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

21. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 30.01.2023. V ňom uviedol, že trvá na podanom odvolaní a zopakoval svoj odvolací návrh. Žalovaný sa k tomuto vyjadreniu žalobcu už nevyjadril.

22. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

23. Z obsahu spisu a z dokazovania vykonaného okresným súdom vyplýva, že na základe Zápisnice o odovzdaní a prevzatí časti podniku - Obchod - z vlastníctva spoločnosti Stredoslovenská energetika, a.s. do vlastníctva spoločnosti Stredoslovenská energetika obchod, a.s. zo dňa 25. 10. 2018, ktorej súčasťou je príloha č. 3, ako aj na základe Vyhlásenia o prijatí záväzku na nepeňažný vklad a o vložení nepeňažného vkladu do základného imania dcérskej spoločnosti Stredoslovenská energetika Obchod, a.s. zo dňa 25. 10. 2018, ktorej súčasťou je príloha č. 3 (zoznam zmlúv a objednávok vkladovaných do Stredoslovenskej energetiky Obchod, a.s.) ako aj z potvrdení o vykonaní zápisu v Obchodnom registri zo dňa 21.11.2018, s účinnosťou od 01.02.2019 došlo k vkladu časti podniku spoločnosti Stredoslovenská energetika holding, a.s. (do 31.12.2018 pod obchodným menom Stredoslovenská energetika, a.s.) do spoločnosti Stredoslovenská energetika obchod, a.s. (od 01. 01.2019 pod obchodným menom Stredoslovenská energetika, a.s.).

24. Dňa 17.06.2011 uzatvoril právny predchodca žalobcu s právnym predchodcom žalovaného MFK Detva, IČO: 302 27 518 Zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny s číslom odberného miesta 1212416 na adrese M. R. Štefánika 57, Detva.

25. Mestský futbalový klub Detva, IČO: 30 227 518, ako občianske združenie, bolo registrované Ministerstvom vnútra SR, vzniklo dňa 31.10.1990 a zaniklo dňa 09.02.2015 zlúčením s občianskym združením s názvom Futbalový klub MFK Detva, IČO: 42 394 554. Z vyjadrenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 09.02. 2015 vyplýva, že Ministerstvo vnútra SR vzalo na vedomie oznámenie o zániku občianskeho združenia s názvom Mestský futbalový klub Mesta Detva registrovaného 31.10.1990, zlúčením s občianskym združením s názvom Mestský futbalový klub Detva s tým, že k 09.02.2015 vykonalo výmaz občianskeho združenia s názvom Mestský futbalový klub Mesta Detva z evidencie občianskych združení.

26. Z registra mimovládnych neziskových organizácií vedeného Ministerstvom vnútra SR vyplýva, že Mestský futbalový klub mesta Detva vznikol dňa 31. 10. 1990 a zanikol dňa 09.02.2015. Z registra mimovládnych neziskových organizácií vedeného Ministerstvom vnútra SR vyplýva, žalobca bol registrovaný odo dňa 05.09. 2003.

27. Dňa 30.12.2015 s účinnosťou 01.01.2016 Mesto Detva ako prenajímateľ uzavrelo so žalovaným ako nájomcom nájomnú zmluvu týkajúcu sa nehnuteľnosti s odberným miestom č. 1212416. Uznesením z 29. mestského zastupiteľstva mesta Detva zo dňa 17. 10. 2017 bola schválená výpoveď Zmluvy nájomcovi - žalovanému a prenajímateľ Mesto Detva vypovedalo uvedenú zmluvu o nájme ku dňu 31.01.2018.

28. Žalovaný požiadal žiadosťou zo dňa 01.02.2018 o ukončenie zmluvy o združenej dodávke elektriny z dôvodu zmeny odberateľa na odbernom mieste č. 1212416, ktorá bola predchodcovi žalobcu doručená dňa 08.02.2018. S účinnosťou od 28.02.2018 bola medzi predchodcom žalobcu a mestom Detva uzavretá Zmluva o združenej dodávke elektriny na odberné miesto č. 1212416.

29. Faktúrou s VS: 1300031822 vyúčtoval predchodca žalobcu predchodcovi žalovaného sumu 74,40 Eur za odpojenie odberného miesta so splatnosťou 23.02.2018. Faktúrou VS 1300031822 vyúčtoval predchodca žalobcu predchodcovi žalovaného faktúru za znovuzapojenie odberného miesta v sume 63,60 Eur so splatnosťou 01.03.2018. Za odber elektrickej energie za obdobie od 01.12.2017 do 31.12.2017 bola vyúčtovaná faktúra VS: 12112416208 vo výške 1.817,76 Eur so splatnosťou 23.01.2018, faktúrou VS: 1212416109 suma 2.104,85 Eur za dodávku elektrickej energie za obdobie od 01.01.2018 do 31.01.2018 so splatnosťou 19.02.2018 a faktúrou VS: 1211246211 suma 1.852,01 Eur za dodávku elektrickej energie za obdobie od 01.02.2018 do 27.02.2018 so splatnosťou 22.03.2018.

30. Podľa § 27 ods. 1 písm. c) Zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy 17.06.2011 (ďalej „zákon o energetike“) dodávateľ elektriny má právo dodávať elektrinu odberateľovi elektriny vrátane odberateľa elektriny v domácnosti.

31. Podľa § 29 ods. 1 písm. a) zákona o energetike oprávnený odberateľ má právo uzatvoriť zmluvu o dodávke elektriny s dodávateľom elektriny alebo obchodníkom s elektrinou; odmietnutie uzatvoriť zmluvu o dodávke elektriny musí dodávateľ elektriny a obchodník s elektrinou odôvodniť.

32. Podľa § 261 ods. 1 z.č.513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy 17.06.2011 (ďalej „ObZ“) táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 262 ods. 1, 2 ObZ strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťah, uvedený v § 261 sa spravuje týmto zákonom. Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

34. Podľa § 269 ods. 2 ObZ účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

35. Podľa § 387 ods. 1, 2 ObZ právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby, ustanovenej zákonom. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu, uzavretú na dobu neurčitú.

36. Podľa § 388 ods. 1 ObZ premlčané právo na plnenie povinností druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať, alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

37. Podľa § 391 ods. 1 ObZ pri právach, vymáhateľných na súde, začína plynúť premlčacia doba odo dňa keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

38. Podľa § 397 ObZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

39. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v podanom odvolaní.

40. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu a vykonaného dokazovania dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobu po čiastočnom späťvzatí zamietol. V konaní a postupe súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd vady a okresný súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami strán sporu, dostatočne zistil skutkový stav, tento správne vyhodnotil a dospel k správne záveru o premlčaní uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému. S takýmto skutkovým a právnym zhodnotením veci sa odvolací súd stotožnil.

41. Po čiastočnom späťvzatí žaloby vo výške poplatkov a náhrad v sume 44,40 Eur, vrátane vyčísleného roku z omeškania vo výške 2.203,52 Eur, sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 5.912,62 Eur s úrokom z omeškania od 13.04.2022, ktorý nárok mal predstavovať náhradu za dodávku elektrickej energie do odberného miesta č. 1212416, t.j. do nehnuteľnosti, ktorá bola v užívaní žalovaným v rozhodnom období dodávky elektrickej energie od decembra 2017 do 28.02.2018.

42. Okresný súd posúdil nárok žalobcu ako nárok na zmluvné plnenie vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, že medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaného bola uzavretá dňa 17.06.2011 Zmluva o dodávke elektriny na odberné miesto č. 1212416. Okresný súd na viacerých miestach odôvodnenia napadnutého rozhodnutia poukazoval na skutočnosť, že pôvodný zmluvný odberateľ dodávky elektrickej energie na predmetné odberné miesto zanikol ku dňu 09.02.2015 zlúčením so žalovaným ako právnym nástupcom, pričom vychádzal z písomného vyjadrenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 09.02.2015 (č.l. 151), ktorým vzalo na vedomie oznámenie o zániku občianskeho združenia Mestský futbalový klub Mesta Detva, ktoré vzniklo registráciou ku dňu 31.10.1990, a to na základe zlúčenia so žalovaným. Na viacerých miestach odôvodnenia napadnutého rozhodnutia okresný súd označil pôvodného účastníka zmluvného vzťahu, t.j. Mestský futbalový klub Mesta Detva, IČO: 30 227 518 za právneho predchodcu žalovaného. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca toto tvrdenie žalovaného o jeho právnom nástupníctve, t.j. o tom, že vstúpil do práv a povinností jeho právneho predchodcu nepoprel a nenamietal a okresný súd z neho vychádzal. Na základe takéhoto skutkového stavu preto okresný súd správne posúdil nárok žalobcu uplatnený voči žalovanému ako nárok zmluvný, založený na základe zmluvy uzavretej dňa 17.06.2011 medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaného. Vzhľadom na to, že táto zmluva obsahuje písomnú dohodu o voľbe Obchodného zákonníka, okresný súd postupoval správne, keď posúdil vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako obchodnoprávny a keď posúdil nárok z neho vyplývajúci ako nárok zmluvný.

43. Odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia s ktorým sa stotožňuje. Vzhľadom na odvolacie dôvody udáva odvolací súd nasledovné.

44. Keďže žalobca nenamietal tvrdenie žalovaného o jeho právnom nástupníctve, čomu zodpovedá aj zápis z evidencie občianskych združení vedenej Ministerstvom vnútra SR, ako aj písomné vyjadrenie Ministerstva vnútra SR zo dňa 09.02.2015, okresný súd správne vychádzal pri závere o právnom nástupníctve žalovaného z takéhoto nepopretého tvrdenia, ktoré sa stalo nesporným podľa § 151 ods. 1 CSP a ktoré sa stalo základom skutkového stavu z ktorého okresný súd vychádzal podľa § 186 ods. 2 CSP.

45. Na takto správne vyhodnotenom skutkovom závere nič nemení ani tvrdenie žalobcu v priebehu konania, že nedošlo k uzavretiu novej zmluvy o dodávke elektrickej energie medzi žalovaným a žalobcom, keď skutkové tvrdenie, podložené zo strany žalovaného aj vyjadrením Ministerstva vnútra SR zo dňa 09.02.2015, o zániku pôvodného združenia a účastníka zmluvného vzťahu na základe zlúčenia so žalovaným žalobca v priebehu konania nepoprel. Z uvedeného potom vyplýva, že tvrdenie o neuzavretí novej zmluvy je irelevantné, pokiaľ k zániku právneho predchodcu žalovaného, ktorý bol pôvodným účastníkom zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaného, došlo zlúčením so žalovaným, ktorý vstúpil do právneho postavenia pôvodného účastníka zmluvy. Okresný súd preto správne vyhodnotil zistený skutkový stav, keď tvrdenie o právnom nástupníctve žalovaného z dôvodu zániku jeho právneho predchodcu zlúčením so žalovaným nebolo popreté, toto sa považuje za nesporné a stáva sa základom skutkového stavu v zmysle § 186 ods. 2 CSP.

46. Na základe takto správne vyhodnoteného nesporného skutkového stavu o právnom nástupníctve žalovaného potom okresný súd správne dospel k záveru a vyhodnoteniu existujúceho skutkového stavu, keď posúdil nárok žalobcu voči žalovanému ako zmluvný nárok na základe pôvodne uzavretej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaného, kde v písomne uzavretej zmluve o dodávke elektrickej energie medzi právnymi predchodcami strán sporu bola dohodnutá voľba Obchodného zákonníka v zmysle § 262 ods. 1 a 2 ObZ.

47. Na základe takto správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia uplatneného nároku, potom vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania okresný súd správne dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný. Na premlčanie uplatneného nároku správne aplikoval úpravu Obchodného zákonníka vzhľadom na to, že vzťah medzi stranami sporu považoval za obchodnoprávny na základe zmluvy uzavretej medzi právnymi predchodcami strán sporu, ktorí si zvolili aplikáciu Obchodného zákonníka na svoj vzťah podľa § 262 ods. 1 a 2 ObZ. Vzhľadom na správne posúdenie uplatneného nároku ako zmluvného plnenia v zmysle obchodnozáväzkového vzťahu, potom správne posúdil plynutie premlčacej lehoty odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti posledne splatnej faktúry VS 1212416211, ktorá sa stala splatnou dňa 22.03.2018 a premlčacia lehota potom uplynula dňom 22.03.2022. Keďže v tomto čase už boli splatné aj všetky predtým vystavené faktúry uplatnené v žalobe po čiastočnom späťvzatí, potom vzhľadom na podanie žaloby dňa 13.04.2022 okresný súd správne posúdil nárok uplatnený žalobcom po čiastočnom späťvzatí za premlčaný a správne žalobu zamietol.

48. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na nesprávnu aplikáciu Obchodného zákonníka, ako aj na to, že právny vzťah mal byť posúdený ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a premlčanie sa malo posudzovať podľa Občianskeho zákonníka, s uvedeným tvrdením sa na základe vyššie uvedeného odvolací súd nestotožnil.

49. Ako vyplýva z vyššie uvedeného žalobca v priebehu konania účinne nepoprel tvrdenia žalovaného o tom, že je právnym nástupcom po svojom právnom predchodcovi z dôvodu zániku právneho predchodcu žalovaného ako občianskeho združenia zlúčením so žalovaným. Na základe takto nepopretého skutkového stavu potom okresný súd nemal inú možnosť, keď správne posúdil skutkový stav tak, že žalovaný je právnym nástupcom pôvodného účastníka zmluvného vzťahu, teda vstúpil do jeho zmluvných práv a povinností a na základe uvedeného preto správne posúdil uplatnený nárok ako zmluvný s aplikáciou Obchodného zákonníka. Odvolací súd sa preto nestotožnil s tvrdeniami žalobcu o nesprávnom právnom posúdení, keď podľa žalobcu malo byť posúdený nárok jeho nárok ako bezdôvodné obohatenie. Z vyššie uvedených dôvodov sa preto odvolací súd nestotožnil ani s aplikáciou Občianskeho zákonníka na premlčanie, keďže okresný súd správne posúdil uplatnený nárok ako nárok na zmluvné plnenie z obchodnoprávneho vzťahu.

50. Pokiaľ žalobca namietal nesprávne právne posúdenie zo strany okresného súdu, ktorý v napadnutom rozhodnutí pri posudzovaní premlčania nezobral do úvahy ust. § 1 a § 8 z. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej choroby Covid 19 a nezohľadnil neplynutie premlčacích lehôt pri 4 faktúrach v rozsahu 76 dní, s týmto názorom sa odvolací súd nestotožnil.

51. Citované ust. § 1 a § 8 zák. č. 62/2020 Z.z. riešia neplynutie tých lehôt, uplynutím ktorých v zákonom vymedzenom období by došlo k premlčaniu práva, t.j. ktorých koniec by uplynul v čase predpokladanom týmito ustanoveniami, t.j. podľa § 1 písm. a) od účinnosti tohto zákona, t.j. od 27.03.2020 do 30.04.2020 a v zmysle § 8 v čase od 19.01.2021 do 28.02.2021. Znamená to, že len tie lehoty podľa citovaných ustanovení neplynú, ktorých uplynutie (ich koniec) by spadalo do uvedených zákonom určených období, t.j. pokiaľ by v uvedených obdobiach od 27.03.2020 do 30.04.2020 a od 19.01.2021 do 28.02.2021 došlo k ukončeniu plynutia týchto lehôt. Len také prípady sú riešené citovanými ustanoveniami, pokiaľ by koniec premlčacích lehôt spadol do uvedeného obdobia, čo vyplýva aj z účelu tohto zákona podľa § 1 a § 8, keď lehoty „uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva“ v týchto obdobiach „neplynú“. Znamená to, že uvádzacia veta obidvoch ust. § 1 aj § 8 predpokladá, že nedochádza k plynutiu len tých lehôt, u ktorých by došlo k ich uplynutiu v danom období. Nie každé plynutie premlčacích lehôt je predĺžené citovanými ust. § 1 a § 8 zák. č. 62/2020 Z.z., ale len tých, u ktorých by došlo k ich uplynutiu v zákonom vymedzenom období. Keďže v danom prípade došlo k uplynutiu 4-ročnej premlčacej lehoty pri nárokoch z uplatnených faktúr od 23.01.2022 do 22.03.2022, t.j. koniec týchto lehôt nespadal ani pod ust. § 1 a ani § 8 cit. zákona, potom na prejednávanú vec nie je možné aplikovať cit. ustanovenia. Okresný súd postupoval správne, keď pri posudzovaní premlčania žalobcom uplatneného nároku na vyššie uvedenú úpravu § 1 a § 8 zák. č. 62/2020 Z.z. neprihliadol a nepochybil, keď sa z dôvodu neaplikovateľnosti týchto ustanovení touto otázkou v napadnutom rozhodnutí nezaoberal.

52. Uvedený právny názor už odvolací súd vyslovil vo svojom rozhodnutí sp. zn. 43CoCsp/19/2022 zo dňa 30.06.2022, ako aj v rozhodnutí 43CoCsp/16/2022 zo dňa 07.07.2022 a od tohto právneho názoru sa nemá dôvod odchyľovať. Odvolací súd preto neprihliadol ani na túto odvolaciu námietku o opomenutí aplikácie zákona č. 62/2020 Z.z.

53. Žalobca podal odvolanie proti druhej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia o zamietnutí žaloby. Vzhľadom na to, že výrok o náhrade trov konania je závislým výrokom od výroku, ktorým súd rozhoduje vo veci samej, odvolací súd posúdil aj tretiu výrokovú vetu napadnutého rozhodnutia o náhrade trov konania ako závislého výroku od druhej výrokovej vety.

54. V tretej výrokovej vete okresný súd priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi z dôvodu plného úspechu žalovaného v konaní.

55. Vzhľadom na to, že žalobca vzal svoju žalobu čiastočne späť, čím z procesného hľadiska zaviniel, že súd musel konanie v tejto časti v prvej výrokovej vete zastaviť (§ 256 ods. 1 CSP) a vzhľadom na to, že v zostávajúcej časti bola žaloba zamietnutá, žalovaný bol v konaní procesne úspešný v celom rozsahu a okresný súd rozhodol správne, keď zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovanému v rozsahu 100%.

56. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie v druhej a tretej výrokovej vete potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

57. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania sa odvolací súd riadil ust. § 255 ods. 1 s použitím § 396 ods. 1 CSP. Pretože odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil, žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný a vznikol mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi. Odvolací súd preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

58. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).